

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος Κ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 951 ²	Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου Τρίτη 25 Μαρτίου 2014 (2003)	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
---	---	---

Εὐαγγέλιο

«Εὐαγγελίζου, γῆ, χαρὰν μεγάλην· αἰνεῖτε, οὐρανοί, Θεοῦ τὴν δόξαν»
(μεγαλυνάριον)

25 Μαρτίου. Ἡμέρα ἔνδοξος. **Διπλῆ ἑορτή**, θρησκευτικὴ καὶ ἐθνικὴ. Ὡς Ἕλληνες ἑορτάζουμε τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασι τῆς πατρίδος, ὡς ὀρθόδοξοι Χριστιανοὶ ἑορτάζουμε τὸν Εὐαγγελισμό τῆς Θεοτόκου.

Θὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ δώσετε προσοχὴ στὴ λέξι πού δίδει καὶ τὸ χρώμα στὴ σημερινὴ ἑορτῆ. Εἶνε ἡ λέξις **εὐαγγέλιο**. Ἀπὸ τὸ **εὐαγγέλιο** ὠνομάστηκε καὶ ἡ ἑορτῆ **Εὐαγγελισμός**. Ἄς ἀναλύσουμε μὲ συντομία τὸ νόημά της.

Εὐαγγέλιο εἶνε λέξι τῆς ὠραίας καὶ ἀθανάτου ἑλληνικῆς γλώσσης. **Εὐαγγέλιο** σημαίνει «**καλὴ εἰδήσις**», εἰδήσις πού μὲ ἀνυπομονησία περιμένει ὁ ἄνθρωπος, κι ὅταν τὴν ἀκούσῃ χαίρεται καὶ ἀμείβει ἐκεῖνον πού πρῶτος τοῦ τὴν μεταδίδει. **Εὐαγγέλιο** λοιπὸν ἴσον «**καλὴ εἰδήσις**». **Εὐαγγελισμός** λέγεται ἡ **μετάδοσι** τῆς εἰδήσεως αὐτῆς, καὶ **εὐαγγελιστῆς ἐκείνος πού φέρνει** τὴν εὐχάριστη εδῆσι.

Ποιὲς εἶνε εὐχάριστες εἰδήσεις, **εὐαγγέλια**; Ἐξαρτᾶται. Διότι ὅσοι εἶνε οἱ ἄνθρωποι, τόσοι πόθοι καὶ ἐπιθυμίαι ὑπάρχουν στὶς καρδιές, τόσα εἶνε καὶ τὰ **εὐαγγέλια**. Νὰ σᾶς παρουσιάσω **μερικὲς εὐχάριστες εἰδήσεις** πού περιμένουν οἱ ἄνθρωποι, ἀναλόγως τῆς καταστάσεως πού βρίσκονται;

● Ἐνας λόγου χάριν εἶνε χρεωμένος, βουτηγμένος **μέσα στὰ χρέη**, καὶ τὸν κυνηγοῦν ἡ ἐφορία, ἡ τράπεζα, οἱ δανεισταί του. Ἀπὸ ὥρα σὲ ὥρα κινδυνεύει νὰ τὸν συλλάβῃ ἡ ἀστυνομία νὰ τὸν ρίξῃ στὴ φυλακὴ, κι αὐτὸς κρύβεται. Ἐνῶ λοιπὸν δὲν ἔχει μιὰ δραχμὴ γιὰ νὰ ἐλαφρώσῃ τὸ χρέος του καὶ βρίσκεται σὲ δύσκολη θέσι, ξαφνικὰ παρουσιάζεται κάποιος φίλος του, πηγαίνει στὴν τράπεζα καὶ ἐξοφλεῖ ὅλο τὸ χρέος του. Ἔ, ἡ εἰδήσις αὐτῆ, ὅτι βρέθηκε τέτοιος εὐσπλαχνος ἄνθρωπος, ἐὰν γιὰ μᾶς τοὺς ἄλλους πού δὲν ἔχουμε χρέη εἶνε

ἀδιάφορη, γι' αὐτὸν ὅμως πού εἶνε χρεωμένος, εἶνε χαρμόσυνη εἰδήσι, **εὐαγγέλιο**.

● Νὰ ἕνας ἄλλος· εἶνε **στή φυλακὴ**. Ἔχει καταδικασθῆ εἰς θάνατον, καὶ τρέμει ὅταν ἀκούῃ κλειδιὰ στὴν πόρτα τοῦ κελιοῦ· περιμένει νὰ τὸν ὀδηγήσουν στὸν τόπο τῆς ἐκτελέσεως. Ἄλλ' ἐνῶ βρίσκεται σ' αὐτὴ τὴ στενοχώρια, ἔρχεται ὁ δεσμοφύλακας καὶ τοῦ λέει· Σήμερα ὁ ἀνώτατος ἄρχων ὑπέγραψε διάταγμα χάριτος· σοῦ χαρίζει τὴ ζωὴ!... Αὐτὴ ἡ εἰδήσι, ἐὰν γιὰ μᾶς πού εἴμαστε ἔξω καὶ δὲν ἔχουμε καμία ποινὴ εἶνε ἀδιάφορη, γι' αὐτὸν τὸν κατάδικο εἶνε **χαρᾶς εὐαγγέλιο**.

● Κάποιος ἄλλος εἶνε **ἐξόριστος** σ' ἕνα ξερονήσι. Δὲν μπορεῖ νὰ κάνῃ τίποτα. Μόνο πηγαίνει κάθε βράδυ κοντὰ στὴ θάλασσα, παίζει μὲ τὰ βότσαλα, ἀγναντεύει τὸ πέλαγος, καὶ τὰ δάκρυά του πέφτουν στὸ ἄλμυρὸ κύμα. Ἐνα πρῶι ὅμως ὁ τηλεγραφετῆς τοῦ ἀναγγέλλει· Ἦρθε τηλεγράφημα· εἶσαι ἐλεύθερος, αὔριο μπορεῖς ν' ἀναχωρήσῃς!... Φαντάζεστε τὴ χαρὰ του; Μόνο ὅσοι ἔκαναν ἐξόριστοι καὶ ἀπομονωμένοι, μποροῦν νὰ τὸ καταλάβουν. Ἡ εἰδήσι αὐτῆ εἶνε γι' αὐτὸν **εὐαγγέλιο**.

● Κάποιος ἄλλος πάσχει ἀπὸ **ἀσθένεια ἀνίατη**, πού ἐγὼ τὴ θεωρῶ κατάρρα τῆς ἀνθρωπότητος, πληγὴ φαραώ. Οἱ γιατροὶ τοῦ δίνουν δύο - τρεῖς μέρες ζωὴ. Ἐὰν ὑποθέσουμε ὅτι στὸ διάστημα αὐτὸ ἀκουστῆ ἀπὸ τὸ ραδιόφωνο, ὅτι «Ἀνακαλύφθηκε τὸ φάρμακο τοῦ καρκίνου!...», φαντάζεστε τί χαρὰ θὰ αἰσθανθῆ αὐτὸς καὶ τὸ σπῆτι του; Γι' αὐτὸν ἡ εἰδήσι αὐτῆ θὰ εἶνε **εὐαγγέλιο**.

● Ἐνα παράδειγμα τώρα, ὄχι πλέον γιὰ ἄτομα ἀλλὰ γιὰ ὀλόκληρο ἔθνος, εἶνε τὸ γεγονός πού ἑορτάζουμε σήμερα. Τὸ ἔθνος μας ἔζησε τετρακόσια χρόνια **σκλαβιά**. Ὅλοι οἱ Ἕλληνες, γονατιστοὶ στὰ ἐξωκκλήσια καὶ στὰ μοναστήρια, παρακαλοῦσαν τὴν Παναγία καὶ τὸ

Χριστὸ νὰ μᾶς ἐλευθερώσῃ. Ὅταν λοιπὸν ἦρθε ἡ ἅγια αὐτὴ μέρα, κι ἀκούστηκε ὅτι ἡ πατρίδα ἐλευθερώνεται, μπορεῖτε νὰ φανταστήτε τὴ χαρά;...

● Ἄλλ' ἄς δοῦμε τὸ θέμα ἀκόμα πλατύτερα. Τὴν ὥρα αὐτὴ ὄχι ἓνα ἔθνος ἀλλὰ ὅλη ἡ ἀνθρωπότης ζῆ κάτω ἀπὸ μιὰ ἀπειλή. Πάνω κι ἀπ' τοὺς οὐρανοξύστες τῆς Νέας Ὑόρκης, κι ἀπ' τὸ Κρεμλίνο, κι ἀπὸ τὸν Τάμεσι, κι ἀπ' τὸ Σικάγο κι ἀπ' τὴν Οὐάσιγκτων, πάνω ἀπ' ὅλο τὸν κόσμο, εἶνε κρεμασμένο ἓνα σπαθί. Ἄν πέση, οὐαὶ τῶ κόσμῳ – γῆς Μαδιάμ! Εἶνε ἐποχὴ ὄχι γιὰ βέλη καὶ καριοφίλια, ἀλλὰ ἡ ἐποχὴ ποὺ θὰ πέσουν οἱ φιάλες τῆς Ἀποκαλύψεως, ἡ ἐποχὴ τοῦ **πυρηνικοῦ πολέμου**. Ἐνῶ λοιπὸν αὐτὰ περιμένει ὁ κόσμος, γιὰ φανταστήτε αὐτὲς τίς μέρες τὰ ραδιόφωνα ν' ἀνακοινώσουν: «Προσοχὴ - προσοχή· τὰ μεγάλα ἔθνη ἀποφάσισαν ν' ἀφοπλισθοῦν, τὰ ὄπλα θὰ τὰ καταποντίσουν βαθειὰ στὴ θάλασσα, ὑπεγράφη εἰρήνη γιὰ χίλια χρόνια...». Τί χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις! *Εὐαγγέλιο* γιὰ τὴν ἀνθρωπότητα.

Γιατί, ἀδελφοί μου, τὰ εἶπα ὅλα αὐτά; Γιὰ νὰ σᾶς δεῖξω, ὅτι τὰ *εὐαγγέλια* εἶνε γιὰ τὸν κάθε ἄνθρωπο ἀνάλογα τῶν ἀναγκῶν του, τῶν πόθων του καὶ τῆς κοσμοθεωρίας του. Εἰδήσεις εὐχάριστες ὑπάρχουν πολλές. Ἀλλὰ οἱ χαρές τους προέρχονται ἀπὸ γεγονότα μικρά. Εὐχάριστο γεγονός εἶνε ἡ ἐξόφλησι τοῦ χρέους, ἡ ἐπάνοδος ἀπὸ τὴν ἐξορία, τὸ διάταγμα τῆς χάριτος, ἡ θεραπεία μιᾶς ἀσθενείας, ἡ ἐλευθερία ἑνὸς ἔθνους, τὸ «παύσατε πῦρ» στὰ πεδία τῶν μαχῶν... Ἀλλὰ δὲν σᾶς εἶπα τίποτα. Ὡ ἀδελφοί μου, ἔφθασα στὴν οὐσία τοῦ θέματος. Ἄν δὲν τὸ καταλάβουμε αὐτό, μάταιες οἱ γιορτές μας, μάταια τὰ ψαλίσματα, μάταια ὅλα. Μέσα στὰ τόσα «εὐαγγέλια» τοῦ κόσμου, **ἓνα εἶνε τὸ εὐαγγέλιο**. Δὲν ὑπάρχει ἄλλο ὑπὸ τὸν οὐρανόν. Καὶ τὸ εὐαγγέλιο αὐτό, ὅπως μᾶς τὸ κηρύττει ἡ ἅγια μας Ἐκκλησία, ποῖο εἶνε;

Πίσω ἀπὸ τὰ εὐχάριστα τοῦ κόσμου (τὴ ζωὴ, τὴν ὑγεία, τὸν πλοῦτο, τὸ γάμο, τὴ διασκέδασι...), βρίσκεται κάτι ποὺ ὅλα τὰ ἐκμηδενίζει καὶ αὐτὸ εἶνε ὁ **θάνατος**. Καὶ πίσω ἀπὸ τὸ θάνατο εἶνε κάτι ἄλλο ἀκόμη πιὸ φοβερό, μιὰ ἄλλη συμφορὰ, ἀπ' τὴν ὁποία προέρχονται ὅλες οἱ θλίψεις· καὶ αὐτὴ εἶνε ἡ **ἁμαρτία**. Ποιὸς λοιπὸν κατώρθωσε νὰ ἐκμηδενίσῃ τὸ θάνατο καὶ τὴν ἁμαρτία; **Ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ποὺ σήμερα ἐγίνε καὶ Υἱὸς τῆς Παρθένου**. Νὰ γιατί ἡ ἡμέρα αὐτὴ εἶνε ἡμέρα τοῦ μεγαλυτέρου *εὐαγγελίου*. Εἶνε ἡ ἡμέρα ποὺ «Ἄγγελος πρωτοστάτης οὐρανόθεν ἐπέμφθη εἰπεῖν τῇ Θε-

στόκῳ τὸ Χαῖρε» (Ἀκόθ. ὕμν. Α1α). Χαρᾶς εὐαγγέλια, διότι θὰ γεννηθῆ Ἐκεῖνος ποὺ θὰ νικήσῃ τὸ θάνατο καὶ τὴν ἁμαρτία. Ἐκεῖνος ποὺ εἶπε λόγια οὐράνια· λόγια, ποὺ κι ὁ πιὸ ἀπελπισμένος, ἂν τὰ δεχτῆ, τὸν κάνουν νὰ θέλῃ νὰ ζῆσῃ· ἀλλὰ καὶ ὁ θεωρούμενος ὡς πιὸ εὐτυχής, ἂν τὰ δεχτῆ, θέλει νὰ φύγῃ καὶ νὰ πάῃ στοὺς οὐρανοὺς. Naί, τὸ εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ εἶνε ἡ χαρμόσυνη εἴδησι τοῦ ἀγγέλου, ὅτι τὰ δεινὰ τῆς ἀνθρωπότητος παύουν, ὅτι χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις ἐπικρατεῖ στὸν κόσμο. Naί, τὸ ἀληθινὸ εὐαγγέλιο εἶνε ἡ αἰώνια χαρὰ.

* * *

Ἀδελφοί μου! Σᾶς ἐξήγησα τὴν ἔννοια τοῦ *εὐαγγελίου* καὶ τοῦ *εὐαγγελισμοῦ*. Ἐνσαρκοῦται ἐπὶ τῆς γῆς ὁ Θεὸς Λόγος, τὸ ἓνα ἀπὸ τὰ πρόσωπα τῆς ἁγίας Τριάδος. Naί· ἀλλὰ τὸ εὐαγγέλιο αὐτό, ποὺ εἶνε κοινὸ γιὰ ὅλους, πρέπει **νὰ γίνῃ καὶ προσωπικό**. Ὡς ἀλήθεια καὶ ὡς περιεχόμενο, τὸ εὐαγγέλιο πρέπει νὰ μπῆ στὴν καρδιά μας. Γι' αὐτὸ καὶ ὡς βιβλίον δὲν ἀρκεῖ νὰ τὸ ἔχουμε ἀργυρὸ καὶ χρυσὸ πάνω στὴν ἁγία τράπεζα ἢ ψηλὰ στὰ εἰκονίσματα. Ἄσε σήμερα καὶ παρελάσεις καὶ ὅλα τὰ ἄλλα. Κάθησε στὸ σπίτι, πάρε τὸ εὐαγγέλιο στὰ χέρια σου καὶ μελέτησε. Ἔτσι θὰ γίνῃ καὶ προσωπικό. Καὶ ἂν μπορῆς, πὲς μπροστὰ στὸν Ἐσταυρωμένο τὰ λόγια αὐτά:

Ἐγώ, Κύριε, ὄχι ἄλλος, εἶμαι ὁ χρεώστης, **καὶ σὺ** ἐκεῖνος ποὺ ἐξοφλεῖ τὸ χρέος μου. Ἐγώ εἶμαι ὁ θανατοποινίτης, καὶ σὺ ὑπέγραψες τὸ διάταγμα τῆς ἀμνηστίας μου. Ἐγώ εἶμαι ὁ ἐξόριστος ἀπὸ τὴν πατρίδα· καὶ σὺ μὲ ἐπανεφέρεις σ' αὐτήν. Ἐγώ ὁ καρκινοπαθής, καὶ σὺ μοῦ δίνεις τὸ φάρμακο· ἐγώ ὁ ἁμαρτωλός, καὶ σὺ ὁ Σωτήρας μου· ἐγώ τὸ ἀπολωλός, καὶ σὺ ὁ ποιμὴν ὁ καλός...

Ἔτσι νὰ τὸ αἰσθανθοῦμε, ἀδελφοί μου, τὸ *εὐαγγέλιο*. Νὰ τὸ αἰσθανθῆ καὶ ὁ μικρὸς καὶ ὁ μέγας. **Νὰ μπῆ** στὸ σπίτι καὶ στὴν καρδιά μας, νὰ μπῆ στὰ σχολεῖα, στοὺς στρατῶνες, στὰ ἐργοστάσια, στὰ δικαστήρια –ὄχι γιὰ νὰ τὸ παλαμίζουμε–, στὶς στεριᾶς καὶ στὶς θάλασσες, **παντοῦ**, ἀπὸ τίς καλύβες μέχρι τὰ ἀνάκτορα. Νὰ μὴν ὑπάρχῃ ψυχὴ ποὺ νὰ μὴν ἔχῃ τὸ εὐαγγέλιο. Νὰ μπῆ μέσα στὶς φλέβες μας, στὸ αἷμα μας, στὶς ἴνες μας. Κι ὅταν τὸ εὐαγγέλιο γίνῃ ἡ ζωὴ μας, ὁ ἥλιος καὶ τὸ φῶς, τὸ φάρμακό μας, ὅταν γίνῃ ὁ ἄξονας τῆς ζωῆς τοῦ κόσμου, ὦ, τότε «*Εὐαγγελίζου, γῆ, χαρὰν μεγάλην, αἰνεῖτε, οὐρανοί, Θεοῦ τὴν δόξαν*» (μεγαλυν.).

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**